

дали тьмножелтъ цвѣтъ: то было тименуга, кукичи и мин-
зухарь, накацали по него, паѣли ся и занесли пьрвый
медь у дома си.

ПѢСЬНЬ ЛАЗАРУ.

Лазарь ся вози на злати колца,
Изъ село ходи, Богу ся моли:
Я дай ми, Боже, дребень ми дъждець,
Трева да рѣсте, паунъ да пасе,
Паунъ да пасе, пера да хвьрля,
Момы да берѣтъ, вѣнцы да вѣжтъ.
Разрѣди ся, Лазаре,
Разрѣди ся, расклони
И ся Богу помоли
Изъ юнашки дворове
Изъ момински пиливорь.

ПѢСЬНЬ СВ. ГЕОРГІЮ.

Трыгналъ ми е святи Георги,
С'утрень рано на Гергевдень,
Да си обходи зеленъ синорь:
Зеленъ синорь башъ пшеницѣ.
На срѣщѣ му сура ламя,
Сура ламя съсъ три главы.
Отговаря святи Георги:
Назадъ, назадъ, сура ламьо,
Чи ще извадѣъ златъ буздаганъ,
Да ти отсѣжѣ три-тѣ главы,
Ще протече до три рѣки.
До три рѣки черно кърви.
Не ся върна сура ламя.
Той извади затъ буздаганъ,
Та ъ отсѣче три-тѣ главы.
Протекли сѣ до три рѣки.
До три рѣки черно кърви.